

325

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 4 lutego 1954 r.

w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o sposobie zagospodarowania nadwyżek niektórych materiałów.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przekazuje się Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do wydawania przepisów o sposobie zagospodarowania nadwyżek materiałowych skórzanych artykułów technicznych, odcinków

i odpadów pasów transmisyjnych oraz porcelany technicznej i elektrotechnicznej.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, będą wydawane w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *Fr. Waniolka*

326

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 grudnia 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 27 lipca 1951 r. w sprawie określenia źródeł i sposobu finansowania wynalazczości pracowniczej.

Na podstawie art. 25 dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1950 r. Nr 47, poz. 429 i z 1952 r. Nr 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 lipca 1951 r. w sprawie określenia źródeł i sposobu finansowania wynalazczości pracowniczej (Monitor Polski Nr A-70, poz. 911) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 10 otrzymuje brzmienie:

§ 10. Wydatki przewidziane w § 2 odnoszące się do projektów, mających zastosowanie w jednostkach budżetowych, pokrywane są z budżetu, przy zachowaniu obowiązujących przepisów w zakresie klasyfikacji budżetowej.

2) § 13 otrzymuje brzmienie:

§ 13. 1. Nakłady inwestycyjne związane z zastosowaniem projektów dokonywane są na zasadach i w trybie ustalonych w przepisach dotyczących planowania i fi-

ansowania inwestycji pozalimitowych oraz inwestycji nie scentralizowanych i scentralizowanych limitowych.

2. W jednostkach na rozrachunku gospodarczym, w razie braku środków na inwestycje pozalimitowe i równoczesnego braku odpowiednich limitów na inwestycje limitowe, konieczne nakłady mogą być finansowane przejściowo ze środków obrotowych.

3. W przypadku wymienionym w ust. 2 jednostka finansująca ma obowiązek refundowania środków obrotowych w terminie 3-miesięcznym od daty ich wydatkowania. Inwestor centralny powinien zapewnić w tym terminie jednostce finansującej odpowiedni limit dla zrefundowania środków obrotowych przez tę jednostkę. Nakłady finansowane ze środków obrotowych w IV kwartale danego roku powinny być zrefundowane najpóźniej do dnia 31 grudnia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

327

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 lutego 1954 r.

w sprawie utworzenia funduszu amortyzacyjnego na kapitalne remonty jednostek nadzoru inwestycyjnego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 183 i z 1951 r. Nr 25, poz. 153) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki nadzoru inwestycyjnego są obowiązane utworzyć fundusz amortyzacyjny na kapitalne remonty na odd. innym rachunku bankowym kapitalnych remontów na zasadach ustalonych zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 30 marca 1951 r. w sprawie zasad finansowania i bankowej kontroli kapitalnych remontów przed-

siebiorstw działających na zasadach rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr A-35, poz. 444), zmienionym przepisem § 7 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 7 lipca 1953 r. (Monitor Polski Nr A-70, poz. 845).

§ 2. Jednostki nadzoru inwestycyjnego powinny prowadzić ewidencję akumulacji środków, o których mowa w § 1, w ramach konta 020 — „Rachunki bankowe środków na inwestycje i remonty kapitalne”.

§ 3. Na wniosek jednostek nadzoru inwestycyjnego banki specjalne przeleją ze środków inwestycyjnych 1954 r. na rachunki kapitalnych remontów tych jednostek kwoty stanowiące równowartość nie wykorzystane-

go funduszu amortyzacyjnego na kapitalne remonty według stanu na dzień 31 grudnia 1953 r.

§ 4. Jednostki nadzoru inwestycyjnego wystąpią do banków specjalnych z wnioskami, o których mowa w § 3, w terminie do dnia 28 lutego 1954 r. Do wniosków tych należy dołączyć podpisane przez głównego księgowego rozliczenie, stwierdzające wysokość kwoty nie wykorzystanego na dzień 31 grudnia 1953 r. funduszu amortyzacyjnego na kapitalne remonty.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trędoty*

328

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 30 grudnia 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie nabywania niektórych środków farmaceutycznych pochodzących z przesyłek zagranicznych.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku nr 1 do zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie nabywania niektórych środków farmaceutycznych pochodzących z przesyłek zagranicznych (Monitor Polski Nr A-29, poz. 433 i Nr A-92, poz. 1431) wprowadza się następujące zmiany:

w Wykazie Leków Gotowych, Dział I:

- 1) skreśla się punkty: 10, 33, 49, 60, 66, 69, 92, 95, 96,
- 2) dodaje się nowy kolejny pkt 107 w brzmieniu: „107. Vitamin H (Biotyna)”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

329

OKÓLNIK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 stycznia 1954 r.

w sprawie finansowania wynalazczości pracowniczej.

W związku z wątpliwościami, jakie powstały przy stosowaniu przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 27 lipca 1951 r. w sprawie określenia źródeł i sposobu finansowania wynalazczości pracowniczej (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-70, poz. 911 i z 1954 r. Nr A-18, poz. 326), wyjaśnia się, co następuje:

§ 1. Państwowe przedsiębiorstwa i zakłady działające według zasad rozrachunku gospodarczego pokrywają ze środków obrotowych wszystkie wydatki związane z finansowaniem wynalazczości pracowniczej z wyjątkiem nakładów inwestycyjnych, które powinny być pokrywane według zasad ustalonych w § 13 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 27 lipca 1951 r. w sprawie określenia źródeł i sposobu finansowania wynalazczości pracowniczej (Monitor Polski Nr A-70, poz. 911) w brzmieniu zarządzenia Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 1953 r. (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-18, poz. 326).

§ 2. 1. Uchwała nr 53 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie wzmocnienia kontroli funduszu płac w gospodarce socjalistycznej (Monitor Polski Nr A-15, poz. 210) ustala, że premie i wynagrodzenia za wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia nie wchodzi do funduszu płac. Nie należy więc zaliczać do funduszu płac następujących wydatków:

- a) wynagrodzeń twórców pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień, obliczonych zgodnie z przepisami §§ 8—19 uchwały nr 291 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1951 r. w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-36, poz. 440),
 - b) premii za współudział w realizacji projektów, przewidzianej zgodnie z przepisami §§ 36—38 tejże uchwały,
 - c) premii za pomoc techniczną przy opracowywaniu teoretycznym projektów zgodnie z § 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 sierpnia 1951 r. w sprawie premiowania i wynagradzania za pomoc techniczną przy opracowywaniu pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1137),
 - d) nagród konkursowych (bez względu na ich formę — pieniężne, rzeczowe) przyznawanych za przyjęte do wykorzystania projekty racjonalizatorskie.
2. Wydatków, o których mowa w ustępie poprzednim, nie należy zaliczać do funduszu płac bez względu